

ster, hvor han agter at lade dette Arbejde udføre, om han agter at lade den ene Færge blive ombygget paa Orlogsværftet, og om han agter at lade de to andre Færger blive ombyggede paa Indlandets Skibsværfter. Jeg tror, det vil have sin store Betydning netop i en Tid som denne, hvor der er Stilstand i Jernindustrien, at saadanne store Arbejder blive udførte herhjemme i Stedet for at gaa til Udlandet.

Dernæst vil jeg tillade mig at rette et Spørgsmaal til den højtærede Krigsminister angaaende det Mandskab, som blev ekstraordinært indkaldt, og som endnu ikke er hjemsendt. Der ligger endnu et ret betydeligt Mandskab ude paa Søforterne. Disse Folk ere naturligvis lede og kede af denne Tjeneste, ikke alene for Tjenestens Skyld, men ogsaa fordi mange af dem ere Familiefædre og maa tænke paa, hvorledes det gaar deres Hustruer og Børn. Det er Folk, som ere revne ud af deres Pladser, og for manges Vedkommende stiller det sig saaledes, at de gerne ville vende tilbage til deres Pladser igen, men det er ikke muligt for dem at sige, hvornaar de ville blive hjemsendte. De have nu været indkaldte i 6—7 Uger, saa jeg synes, det snart kunde være paa Tiden, at disse Folk blive hjemsendte. Naar man ser Sagen fra Statskassens Side, er det heller ikke uden Betydning. Det koster jo Penge hver eneste Dag at have dette Mandskab liggende derude. Det forekommer mig, at der her er Tale om Udgifter for Statskassen, som meget godt kunne spares. Jeg skal derfor tillade mig at spørge, om den højtærede Krigsminister ikke skulde have en Erklæring, hvori han kunde meddele os, hvornaar dette Mandskab kan blive hjemsendt.

Krigsministeren (Madsen): Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har ønsket at vide, naar de til Søbefæstningen ekstraordinært indkaldte Artillerister ville blive hjemsendte. Jeg skal dertil svare, at dette vil ske, saa snart deres Nærværelse ikke længere er nødvendig. Intet skulde være mig kærere end at lade disse Folk vende tilbage til deres borgerlige Gerning, og den ærede Rigsdagsmand kan være forvisset om, at de omhandlede Artillerister ikke ville blive holdte tilbage, saa snart det er muligt at hjemsende dem.

K. M. Klausen: Det glæder mig at se, at den højtærede Minister ogsaa her havde en skriftlig Erklæring, han kunde

oplæse for os. Jeg tror, det gaar ham om trent ligesom Kokkepigerne, der have deres Kogebog, de kunne trække op af Lommen, og hvori de kunne finde Svar paa alt muligt, hvad der vedrører Faget. Jeg vil dog sige, at den Erklæring, den højtærede Minister læste op for os, er alt andet end fyldestgørende. Han siger, at Artilleristerne skulde komme hjem, naar deres Nærværelse ikke længere er nødvendig. Tør jeg da spørge den højtærede Minister: Er det virkelig nødvendigt, at disse 300 Mand, eller hvor mange det er, skulde ligge ude paa Forterne? Øjner den højtærede Minister virkelig nogen Krigsfare? Hvad er det, der gør det nødvendigt, at disse Folk skulde ligge derude? Alle vi andre kunne ikke se, at der er nogen Nødvendighed for at have dette Mandskab liggende inde, og jeg tror derfor, det bedste vilde være, om det straks kunde blive hjemsendt.

Krigsministeren (Madsen): Jeg har givet en Erklæring, som jeg maa holde mig til. Det gør mig ondt, at den ærede Rigsdagsmand ikke finder den fyldestgørende, men uheldigvis er jeg ikke i Stand til at give en Erklæring, der kan antages at ville tilfredsstille ham mere.

K. M. Klausen: Den højtærede Minister oplæste forrige Gang for os, at de indkaldte Artilleristers Nærværelse var nødvendig, men naar jeg spørger ham, hvori denne Nødvendighed bestaar, er han ikke i Stand til at give nogen som helst Forklaring i saa Henseende. Jeg gaar saa ud fra, at Nærværelsen slet ikke er nødvendig. Det er ikke nødvendigt, at disse Folk ligge paa Søforterne. Der er ingen Krigsfare at befrygte, og om de 300 Mand ere der eller ikke ere der, er komplet ligegyldigt. Det indjager ikke nogen Stormagt Respekt, om de 300 Mand ligge der. Jeg synes derfor, man meget godt kunde hjemsende disse Folk med det samme.

Jeg skal, medens jeg har Ordet, gøre et Par Bemærkninger om den Afstemning, vi nu gaa til. Jeg vil da erklære, at Socialdemokratiet ikke ser sig i Stand til at stemme for Tillægsbevillingsloven. Hovedgrunden til, at vi ikke ville og ikke kunne stemme for dette Lovforslag, er, at der er opført 288,100 Kr. dels til de ekstraordinære Indkaldelser af Mandskab, dels til Udbedring af Fæstningen omkring København og dels endelig til Anlæg af ny Fæstningsværker ved København. Dette bevirker, at det er os umuligt at stemme for dette Lovforslag.